

finantsielle Stilling maatte ansee det for rigtigt at bevilge. I det Afsnit, der foreligger til Forhandling, tillader jeg mig at henlede Opmærksomheden paa et Par Punkter, som findes omtalte i Betænkningen, uden at der er givet Anledning til at stille Ændringsforslag dertil. Jeg skal saaledes antyde, at der i Betænkningen under Nr. 3 findes en Meddelelse fra den høitagtede Minister, hvoraf det fremgaaer, at man i den nærmeste Fremtid tør vente Forslag til en Omordning af Forvarsministerierne. Jeg skal ligeledes henvise til Betænkningen under Nr. 7, hvorefter Udvalget paa en Forespørgsel om Fremgangsmaaden med at udtage Elever til Undercorporal- og Corporalstolerne har modtaget en Meddelelse fra Krigsministeren, hvoraf det fremgaaer, at der har fundet nogen Forskjellighed Sted ved forskellige Afdelinger med Hensyn til den Fremgangsmaade, der er fulgt, men at Ministeriet, som Meddelelsen slutter med, har ifinde at give Afdelingerne nærmere Bestemmelser med Hensyn til denne Fremgangsmaade, for at den kan blive eensartet for de forskellige Afdelinger, og Udvalget har med Hensyn til denne Sag fundet sig tilfredsstillet ved denne Udtalelse fra Ministerens Side. I Betænkningen under Nr. 8 have de ærede Medlemmer maaffee lagt Mærke til den betydelige Ulighed i Løn paa forløbs Udtagne, der er fremkommen ved de forskellige militaire Afdelinger. Det er jo yderst påfaldende at see, at det kan ved een Afdeling, f. Ex 13de Bataillon, være 68, og for at nævne et andet Exempel ved 8de Bataillon kun 3 eller ved 17de Bataillon ligeledes 3. 13de og 17de Bataillon ere begge sjællandske Batailloner, saa det er samme Slags Folk, og derved kan Forskjellen altsaa ikke hidrøre. Udvalget har formeent, at der maatte Et af To være Tilfældet, for at et saa ulige Resultat kunde komme frem, enten det, at man ikke har anvendt Uddannelsesstiden paa samme Maade, med samme Nidkjærhed og Omhu ved de forskellige Afdelinger, eller det, at man har havt et meget for-

skjelligt Syn, hvorefter man er gaaet frem; thi at der paa de forskellige Hold Recruter skal være en saa betydelig Forskjel, at det skal give Anledning til en saadan Ulighed, er dog vist næppe at antage. Udvalget har, i Erindring om, at denne Bestemmelse i Hærloven i sin Tid var Gjenstand for en levende Strid, og i Erkjendelse af dens Vigtighed overhovedet, udtalt den Forventning, at den høitærede Krigsminister vil sørge for, at Udtagelsen af dem, der skulle forfætte deres Uddannelse, saavidt muligt fkeer efter de samme Regler ved de forskellige Afdelinger. — Jeg skal med disse Bemærkninger gaae over til selve Ændringsforslagene. For to Aar siden fremlagde den høitærede Krigsminister et Forslag til Krigsministeriets Ordning. Dette Forslag blev lagt til Side, og man enedes med Krigsministeren om at bevilge ham foreløbig for to Aar 6,000 Rb. aarlig til midlertidig Forøgelse af Kræfterne i Ministeriet. Dette Tidsum er udløbet, og der forlanges nu det samme Beløb. Udvalgets Fleertal har troet at kunne gaae ind paa dette Forlangende, da der endnu staaer flere af de Arbejder tilbage at udføre, som der blev omhandlet, dengang man bevilgede det extraordinaire Beløb for to Aar siden; men for at gjøre det klart, at det er et extraordinairt Beløb, som kun kan anvendes til Honorarer og ikke til pensionsberetigede Indtægter, har man foreslaaet en noget forandret Postering, som vil findes under Forslaget under Nr. 1. Et Mindretal har dertil stillet et Forslag under Nr. 2, som jeg foreløbig skal forbigaae. — Forslaget under Nr. 3 angaaer Indkaldelsen af Forstærkningen. I Hærlovens § 28 hedder det, at der ved hver Forstærkningsbataillon kan finde Indkaldelse til Dvæle Sted paa 15 Dage og for en Styrke af indtil 400 Mand hvert andet Aar. Da vi have 10 Forstærkningsbatailloner foruden Livgardens, vil det saaledes være 5 og 5 skiftevis hvert Aar; men vi maae erindre, at der staaer ikke „skal“, men „kan“. Det er altsaa ved Hærloven stillet hen til